

Sygn. akt IV Ka 262/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ireneusz Grodek

Sędziowie SO Tadeusz Węglarek (spr.)

del. SR Agnieszka Zielińska

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim I. S.

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 roku

sprawy T. R.

oskarżonego z art. 178a§4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 25 lutego 2013 roku sygn. akt II K 1186/12

na podstawie art.437§ 1 kpk, art.438 pkt 2 kpk, art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnia podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 wyroku o przepis art.69§4 kk;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego od zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 262/13

UZASADNIENIE

T. R. został oskarżony o to, że:

w dniu 24 września 2012 roku około godziny 13:40 na ul. (...) w T. woj. (...), kierował samochodem marki F. (...) nr. rej (...) w strefie ruchu lądowego znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,84 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie o sygn. akt II K 177/08 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym wyrokiem z dnia 25 lutego 2013 roku w sprawie II K 1186/12:

1. oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 4 kk i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił i ustalił okres próby 3 lat;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;
4. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 4 lat;
5. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24.09.2012 roku;
6. na podstawie art. 49 § 2 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 100 złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
7. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 590 złotych tytułem kosztów.

Powyższy wyrok na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk, art. 444 i art. 447 § 2 kpk w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść oskarżonego zaskarżył prokurator.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, wyroku a mianowicie:

- art. 413 § 1 pkt 6 kpk poprzez niewskazanie w treści wyroku zastosowanych przepisów ustawy karnej, dotyczących zawieszenia kary pozbawienia wolności w postaci art. 69 § 4 kk, który to przepis winien być powołany w podstawie prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy czynu z art. 178 a § 4 kk, oraz

- art. 424 § 1 pkt 2 i § 2 kpk wyrażającą się w sprzeczności sentencji wyroku, w której zaniechano wskazania art. 69 § 4 kk - z treścią uzasadnienia wyroku, gdzie sąd meriti powołał się na treść w/w przepisu ustawy karnej, uzasadniając zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

W konkluzji wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie w podstawie prawnej zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności przepisu art. 69 § 4 kk, w pozostałej części o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna. W wyniku jej wniesienia Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uzupełnił podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w pkt. 2 wyroku o przepis art. 69 § 4 kk, natomiast w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Rację ma skarżący podnosząc, iż podstawą prawną zawartego w punkcie 2 zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej w stosunku do oskarżonego T. R. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności winien być nie tylko art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk, ale również przepis art. 69 § 4 kk, który stanowi, że wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Mając na uwadze, że T. R. został oskarżony o czyn z art. 178a § 4 kk uznać należało, że Sąd Rejonowy podejmując decyzję o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności winien oprzeć swoje rozstrzygnięcie również na podstawie art. 69 § 4 kk jako *lex specialis*.

Nie można jednak zgodzić się ze skarżącym, jakoby w niniejszej sprawie zachodziła obraza przepisu postępowania - art. 424 § 1 pkt 2 i § 2 kpk - która to obraza miałaby wyrażać się w sprzeczności sentencji wyroku, w której zaniechano wskazania art. 69 § 4 kk z treścią uzasadnienia wyroku, gdzie sąd meriti powołał się na treść w/w przepisu ustawy karnej, uzasadniającej zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. Wszak dokładna lektura uzasadnienia Sądu I instancji wskazuje, iż sąd meriti lojalnie przyznaje, iż przy zawieszeniu wykonania kary cyt "... błędnie pominął podstawę prawną art. 69 § 4 kk". Zupełnie niezrozumiałe jest zatem dlaczego to skarżący z takiego sformułowania zawartego w uzasadnieniu sądu meriti wywodzi, iż cyt "... sąd podjął próbę ratowania wadliwego orzeczenia", podczas gdy prawidłowa analiza dowodzi, iż sąd nie próbował „ratować” orzeczenia a jedynie lojalnie i sumiennie przyznał się do dopuszczenia się obrazy przepisów postępowania. Wspomniana obraza przepisu prawa procesowego nie miała wpływu na treść wyroku – co jest oczywiste – jak oczywiste jest i to, że skarżący nie wykazał w odwołaniu rzekomych relacji uzależnienia między rzeczoną ewidentną omyłką a treścią wyroku.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej.

Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym uznając, że przemawiają za tym względy słuszności.